

specifikace: K řízení o žalobě, kterou se žalobce domáhá na žalovaném plnění za porušení smlouvy, která ochraňuje jeho obchodní model (know-how), jsou v prvním stupni příslušné krajské soudy, neboť lze pro účely procesního posouzení otázky věcné příslušnosti dovodit, že žalobními tvrzeními žalobce vymezený spor vyplývá z práva duševního vlastnictví.

§ 9 odst. 2 písm. g) o. s. ř.

Ncp 304/2020

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného v právní věci

žalobce:

J. S.

zastoupený advokátem JUDr. Martinem Stehlíkem
sídlem Skrétova 48, 301 00 Plzeň

proti

žalované:

PETROLMEDIA, s.r.o., IČO 25586831

sídlem Na Dlouhém lánu 508/41, 160 00 Praha 6
zastoupená advokátem Mgr. Zdeňkem Plesníkem
sídlem U Prašné brány 1078/1, 110 00 Praha 1

o zaplacení 9 540 000 Kč s příslušenstvím,

vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 32 Cm 13/2020, o určení věcné příslušnosti,

takto:

K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze (dále i jen „předkládající soud“) dne 5. 2. 2019 domáhá na žalované zaplacení žalované částky, a to jednak z důvodu porušení smlouvy o centrální správě a provozu systému sběru a zpracování dat v síti ne veřejných čerpacích stanic prostřednictvím vzdálené centrály ze dne 10. 4. 2003 (dále i jen „Smlouva“) a jednak z titulu nekalé soutěže.
2. Předkládající soud usnesením ze dne 22. 1. 2020, č. j. 32 Cm 5/2019-58 (mimo jiné) „vyloučil k samostatnému řízení žalobu, kterou se žalobce domáhá na žalované zaplacení žalované částky

z důvodu porušení Smlouvy“ (výrok I.), a zastavil řízení o „žalobě, kterou se žalobce domáhá na žalované zaplacení žalované částky z důvodu nekalé soutěže“ (výrok II.).

3. Předkládající soud předložil věc Vrchnímu soudu v Praze (dále jen „nadřízený soud“) k rozhodnutí podle § 104a odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) s tím, že věcně příslušný v prvním stupni je podle § 9 o. s. ř. okresní (obvodní) soud.
4. Žalobce k postupu předkládajícího soudu uvedl, že Smlouva v čl. 1.5 obsahuje definici obchodního modelu (know-how) jako souhrnu činností a postupů, které žalobce používá k řízení a provozu, které jsou od běžně na trhu používaných odlišné a nejsou v příslušných obchodních kruzích běžně dostupné. Vyhláška Úřadu pro hospodářskou soutěž č. 5/2000 Sb., definuje know-how jako soubor nepatentovaných praktických poznatků vyplývajících ze zkušeností a testování, který je utajený, podstatný a identifikovatelný. Tomuto popisu odpovídá definice obchodního modelu, která je nedílnou přílohou Smlouvy. V čl. 7.6 Smlouvy, který žalovaný porušil, se výslovně mluví o užívání systému včetně modulů, které postihují i procesy v rámci obchodního modelu žalobce. Uvedené know-how bylo též popsáno již ve znaleckém posudku č. 33/07 znalkyně Mgr. Ireny Langrové. V daném případě hraje know-how podstatnou roli. Zákon č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a ochraně obchodního tajemství (dále i jen „Zákon“), v § 6 odst. 1 písm. a) uvádí, že Městský soud v Praze rozhoduje jako soud prvního stupně ve sporech vycházejících z průmyslového vlastnictví. Know-how podle právní nauky jednoznačně spadá pod pojem průmyslového vlastnictví. K rozhodování sporu je proto věcně příslušný předkládající soud.
5. Žalovaná ve vyjádření uvedla, že předkládající soud je věcně nepříslušný.
6. Řízení se koná u toho soudu, který je věcně příslušný. Pro určení věcné příslušnosti jsou až do skončení řízení rozhodné okolnosti, které tu jsou v době jeho zahájení (§ 11 odst. 1 o. s. ř.). Věcnou příslušnost zkoumá soud kdykoli za řízení (§ 104a odst. 1 o. s. ř.).
7. Podle § 9 odst. 1 o. s. ř. jsou k řízení v prvním stupni příslušné okresní soudy, nestanoví-li zákon jinak.
8. Podle § 9 odst. 2 písm. g) o. s. ř. krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně ve sporech vyplývajících z práva duševního vlastnictví.
9. Podle § 6 odst. 1 písm. a) Zákona Městský soud v Praze rozhoduje jako soud prvního stupně ve sporech o nárocích vycházejících z průmyslového vlastnictví, o nárocích z ohrožení a porušení práv z průmyslového vlastnictví a o nárocích na vydání bezdůvodného obohacení získaného na úkor toho, komu svědčí práva z průmyslového vlastnictví, a o nárocích podle části první tohoto Zákona.
10. Know-how je definováno v Nařízení Komise (EU) č. 330/2010 ze dne 20. 4. 2010 (dále i jen „Nařízení“). Byť se uvedené Nařízení týká použití čl. 101 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie na kategorie vertikálních dohod a jednání ve vzájemné shodě, lze vymezení pojmu know-how použít i v kontextu projednávané věci, když podle čl. 288 Smlouvy o fungování Evropské Unie má Nařízení obecnou působnost a je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.
11. Podle článku 1 odst. 1 písm. f) Nařízení se "právy duševního vlastnictví" rozumějí práva k průmyslovému vlastnictví, know-how, autorská práva a příbuzná práva.
12. Podle článku 1 odst. 1 písm. g) Nařízení se "know-how" rozumí tajný, podstatný a identifikovaný celek praktických nepatentovaných informací, které jsou výsledkem zkušeností dodavatele a jsou jím otestovány: v tomto kontextu se slovem "tajný" rozumí, že know-how není obecně známé a snadno dostupné; slovem "podstatný" se rozumí, že know-how je pro kupujícího podstatné a účelné pro používání, prodej nebo další prodej smluvního zboží a služeb; slovem

"identifikovaný" se rozumí, že know-how je popsáno dostatečně obsáhle tak, aby bylo možné ověřit, že splňuje kritéria tajnosti a podstatnosti.

13. Žalobce se žalobou domáhá proti žalované zaplacení žalované částky z důvodu porušení Smlouvy. Žalobu odůvodnil tím, že vymyslel obchodní model distribuce a služeb při nákupu pohonných hmot v síti neveřejných čerpacích stanic (dále i je „Obchodní model“) a (k tomu) funkce elektronického systému. Za účelem realizace elektronického systému uzavřel s žalovaným Smlouvu, kterou se žalovaný zavázal poskytnout a vyvíjet specifikovaný softwarový systém (později pojmenovaný FUEL 2000 Enterprise) sloužící ke zjištění, zpracování a správě dat, a to zvláště obchodních dat z čerpacích stanic o čerpání pohonných hmot zákazníky, zprostředkování aktualizace pro informační systém čerpacích stanic s tím, že zpracovaná data budou v systému k dispozici prostřednictvím zabezpečeného internetového připojení osobám určeným žalobcem za dalších ve Smlouvě specifikovaných podmínek (dále i jen „Systém“). Žalobce považoval Obchodní model (který je podkladem Systému) za obchodní tajemství /know-how, což bylo ve Smlouvě i uvedeno a byl sjednán závazek mlčenlivosti žalovaného o Obchodním modelu žalobce (čl. 7.5, 7.6 Smlouvy a samostatná smlouva o mlčenlivosti uzavřená mezi účastníky dne 9. 4. 2003). Ve Smlouvě bylo také dojednáno, že žalovaný může prezentovat Systém včetně modulů, které postihují i procesy v rámci Obchodního modelu žalobce, třetím osobám. Jestliže třetí osoby projeví zájem o komerční využití Systému, byl žalovaný povinen oslovit žalobce a nabídnout mu finanční podíl na prodeji Systému (který je založen na Obchodním modelu žalobce). Samotný vývoj programu/Systému prováděla společnost UNICODE SYSTEMS, s. r. o. (dále i jen „Subdodavatel“), která stejně jako žalovaný (mající stejného jednatele) patří do „skupiny společností uniCode SYSTEMS“. Systém byl prezentován na veletrzích a konferencích a byl komerčně provozován žalobcem (později prostřednictvím jeho společnosti JS Petrol, s. r. o.). Žalobce po své insolvenční zjištění, že Systém nadále komerčně provozuje Subdodavatel, což mu žalovaný umožňuje v rozporu se Smlouvou a jejími podmínkami, ačkoli ve Smlouvě je uvedeno, že Obchodní model (know-how) nesmí být užit jinak, než pro účely Smlouvy. Žalobci vzniká škoda, neboť nedostává finanční podíl za provoz Systému a využívání Obchodního modelu v rozporu se Smlouvou.
14. Žalobce, který disponuje předmětem řízení, tak na základě žalobních tvrzení (a příloh k žalobě), které jsou rozhodnými okolnostmi pro posouzení procesní otázky věcné příslušnosti soudu, nárokuje po žalovaném peněžité plnění za využívání Systému a Obchodního modelu v rozporu se Smlouvou, která upravuje vývoj, správu a užívání Systému i ochranu Obchodního modelu.
15. Podle žalobních tvrzení Obchodní model žalobce spočívá v utajovaných nepatentovaných informacích, které jsou výsledkem odborných obchodních zkušeností a poznatků žalobce a které představují identifikovaný celek, který byl také podkladem k vytvoření Systému, a které jsou i podstatné pro jiné osoby, když žalobce tvrdí, že jsou (neoprávněně) užívány jinou osobou. Obchodní model žalobce tak nese znaky know-how, jak je tento pojem prezentován Nařízením Komise (EU) č. 330/2010 ze dne 20. 4. 2010. Know-how se řadí mezi práva duševního vlastnictví (vedle práv k průmyslovému vlastnictví či autorských práv) a zahrnuje pak obsahově i prvky obchodního tajemství.
16. Domáhá-li se žalobce na žalovaném plnění za porušení Smlouvy, která ochraňuje jeho Obchodní model (know-how), který je podkladem Systému, pak lze pro účely procesního posouzení otázky věcné příslušnosti dovodit, že žalobními tvrzeními žalobce vymezený spor vyplývá z práva duševního vlastnictví.
17. Lze proto uzavřít, že k řízení o uvedeném sporu jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy podle § 9 odst. 2 písm. g) o. s. ř..
18. Protože nejde o práva z průmyslového vlastnictví a primárně ani o ochranu obchodního tajemství, neuplatní se na projednávanou věc věcná příslušnost Městského soudu v Praze ve smyslu speciální úpravy věcné příslušnosti tohoto soudu podle § 6 odst. 1 písm. a) Zákona.

19. Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený proto z těchto důvodů rozhodl podle § 104a odst. 2 poslední věta o. s. ř., že k projednání a rozhodnutí této věci jsou v prvním stupni příslušné krajské soudy.
20. Usnesením o věcné příslušnosti jsou účastníci a soudy vázáni (§ 104a odst. 7 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 14. května 2020

JUDr. František Kučera
předseda senátu